

La ignorància religiosa dels polítics i els responsables públics

Dm, 5/11/2019 per Josep Lligadas

[Una font que raja sempre](#)

Primer exemple. Fa ja alguns anys, en un acte polític en el qual jo participava, un dels oradors ens va deixar anar una afirmació que més o menys deia així: “Davant de les situacions difícils, nosaltres no tenim la moral dels cristians, la de la resignació, sinó que tenim la moral de la lluita”. En acabar, li vaig anar a dir que això dels cristians no era cert, i em va respondre: “Doncs la meua àvia sempre ho deia”.

Segon exemple. En la presentació d'unes pintures descobertes en una ermita, la tècnica de la Diputació que ho explicava ens va dir, a propòsit d'una de les pintures, que representava el bes de Judes: “És allò de *¿con un beso entregas al Hijo del hombre?*”. I va afegir: “Ho dic en castellà perquè així és com m'ho van ensenyar de petita”. Quin nivell! Sort que aquell acte, se suposa, volia ser una explicació seriosa...

Tercer exemple. En una reunió de partit, al meu poble, jo comentava que no entenia per què la missa de festa major en honor de la Mare de Déu de Sales, que és la patrona, no es podia posar en el programa amb tots els actes de les festes. Una de les assistents em contesta: “Home, això no es pot fer, perquè si no hauríem de posar els actes que facin els musulmans, o totes les altres religions”. Jo li vaig explicar que els musulmans no feien cap acte per la festa major i, a més, la missa era l'acte originari de les festes, i per tant tenia una rellevància històrica i cultural. I em va contestar: “Sí, ara resultarà que la festa major la va inventar els cristians amb una missa!”. Em va costar convence-la que, efectivament, les festes majors havien nascut al voltant de la missa del dia del patró o patrona.

Quart i últim exemple, i aquest per contrast. Al pregó de les festes de la Mercè que aquest any va pronunciar la Manuela Carmena i que crec que va ser magnífic, en un cert moment va esmentar, i com agermanar, els respectius patrons de Barcelona i Madrid: a Barcelona, la Mare de Déu de la Mercè, que va inspirar una mobilització col·lectiva per a la redempció de captius, i a Madrid sant Isidre, un pagès senzill, un jornalero. I va dir que tenir aquests dos símbols com a origen de les respectives festes era tot un honor. Vaig pensar que era magnífic que pensés que el cristianisme aporta coses bones i símbols útils a un plantejament polític d'esquerres. I vaig pensar, alhora, que era una llàstima que Ada Colau fos tan incapaç de buscar cap valor en la tradició cristiana.

Jo penso que el problema de molts dels nostres polítics i dels nostres responsables públics és que pensen que ja ho saben tot sobre el cristianisme. És a dir, que el cristianisme és allò que van aprendre de petits al col·legi o el que els va arribar pels mitjans de comunicació. I no tenen cap interès a conèixer-ne més coses. Com si pensessin que la música són aquelles cançons que cantaven de petits, o que la literatura són els llibres que els van fer llegir a classe. Suposo que no els ha

interessat saber-ne res més perquè per a ells és una cosa obsoleta i per tant no creuen possible que pugui tenir cap mena de contingut que mereixi dedicar-hi cap atenció. I realment, actuant així denoten molt poca professionalitat. El cristianisme és un punt de referència per a moltes persones del nostre país, i forma part molt important de la tradició cultural del nostre país, de manera que els nostres polítics i responsables públics tenen el deure de coneixe'l mínimament i de tractar-lo amb una mínima seriositat i respecte. I això, independentment del que en pensin i de la mania que li puguin tenir.

Però no és només això. És que un responsable públic, si té, com se suposa que ha de tenir, una ment mínimament oberta i amb ganes d'aprofitar totes les potencialitats de la societat, hauria de ser capaç de descobrir, valorar i aprofitar les moltes riqueses en valors i en símbols que el cristianisme pot aportar, i això especialment si el tal responsable públic vol ser d'esquerres. Com va fer la Manuela Carmena a les festes de la Mercè. Si no, com he dit, és falta de professionalitat.